

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

BM-II.059.1.563.2025

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 13263 Pana Posła Piotra Kowala, w sprawie zmiany zasad ustalania wysokości świadczenia uzupełniającego, proszę przyjąć poniższe wyjaśnienia.

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej prowadzi liczne działania zmierzające do poprawy jakości życia osób z niepełnosprawnościami. Inicjatywy legislacyjne podejmowane na rzecz tej grupy uwzględniają fakt jej istotnego zróżnicowania.

Wyrazem szczególnej troski państwa o osoby niezdolne do samodzielnej egzystencji jest m.in. wsparcie oferowane im w postaci świadczenia, o którym mowa w ustawie z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji¹. Zasadniczym celem tego aktu jest zapewnienie osobom potrzebującym dodatkowych środków służących zaspokajaniu ich szczególnych potrzeb związanych z pielęgnacją, rehabilitacją i opieką medyczną.

Zgodnie z przepisami ww. ustawy, do świadczenia uprawnione są osoby, które ukończyły 18 lat i których niezdolność do samodzielnej egzystencji została stwierdzona orzeczeniem o: całkowitej niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji; o niezdolności do samodzielnej egzystencji; o całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym i niezdolności do samodzielnej egzystencji albo o całkowitej niezdolności do służby i niezdolności do samodzielnej egzystencji², wydanym przez organy właściwe (ZUS, KRUS, MON, MSWiA, Służba Więzienna).

Ustawodawca zdecydował, że świadczenie uzupełniające przysługuje osobom, które nie posiadają prawa do innych niż jednorazowe świadczeń pieniężnych finansowanych ze środków publicznych albo suma tych świadczeń (wraz ze świadczeniem uzupełniającym i razem z kwotą wypłacaną przez zagraniczne instytucje właściwe do spraw emerytalno-rentowych, z wyłączeniem niektórych rent rodzinnych dzieci, zasiłku pielęgnacyjnego, dodatku energetycznego, dodatku ostonowego, świadczenia ratowniczego z tytułu wysługi lat w ochotniczej straży pożarnej, dodatku węglowego, dodatku dla gospodarstw domowych z tytułu wykorzystywania niektórych źródeł ciepła, dodatku elektrycznego, świadczenia pieniężnego z tytułu pełnienia funkcji sołtysa, świadczenia wspierającego, bonu energetycznego, oraz innych dodatków przed dokonaniem odliczeń, potrąceń i zmniejszeń) nie przekracza od 1 marca 2025 r. 2552,39 zł brutto miesięcznie³. Wskazane warunki muszą być spełnione łącznie. Jednym z nich jest próg dochodowy.

Trzeba podkreślić, że ustawa - z uwagi na coroczną waloryzację emerytur i rent - zawiera mechanizm waloryzacyjny, który odnosi się do poziomu dochodu, po przekroczeniu którego świadczenie uzupełniające nie przysługuje. Za jego sprawą miesięczna kwota uprawniająca

¹ Dz. U. z 2023 r. poz. 156, ze zm.

² Art. 2 ust. 1 ww. ustawy.

³ Art. 2 ust. 2 ww. ustawy.

do świadczenia uzupełniającego podlega podwyższeniu w terminach i na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Oznacza to, że 1 marca każdego roku kwota miesięcznego progu uprawniającego do świadczenia uzupełniającego jest waloryzowana.

Świadczenie uzupełniające dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji wypłacane jest w zróżnicowanej wysokości (nieprzekraczającej 500 zł miesięcznie; w zależności od łącznej kwoty świadczeń pobieranych przez osobę uprawnioną ze środków publicznych), przy zastosowaniu tzw. formuły „złotówka za złotówkę”, która gwarantuje, że przekroczenie progu dochodowego uprawniającego do uzyskania świadczenia przez osobę ubiegającą się o jego uzyskanie umożliwia objęcie jej wsparciem w kwocie pomniejszonej o wartość tego przekroczenia. Nadmieniam, że świadczenie uzupełniające dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji jest zwolnione z podatku dochodowego od osób fizycznych i nie podlega żadnym potrąceniom ani egzekucji.

Według danych ZUS przedstawiających stan na listopad 2025 r. liczba osób, które pobierały świadczenie uzupełniające dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji w niepełnej kwocie (poniżej 500 zł) wyniosła 89,8 tys. Natomiast liczba osób pobierających świadczenia emerytalno-rentowe wypłacane przez ZUS, które posiadają stopień niezdolności do pracy i samodzielnej egzystencji oraz nie pobierają świadczenia uzupełniającego wyniosła 278,5 tys. Liczba wydanych decyzji odmawiających przyznania świadczenia uzupełniającego, w których jako przyczynę odmowy wskazano przekroczenie progu dochodowego, wyniosła w okresie od stycznia do listopada 2025 r. 6,8 tys.

W celu zobrazowania skali kosztów, z jakimi wiązałaby się realizacja postulatu dotyczącego wypłacania świadczenia uzupełniającego w wysokości 250 zł wszystkim osobom z orzeczoną całkowitą niezdolnością do pracy i samodzielnej egzystencji przekazuję, że według dostępnych szacunków ZUS w warunkach minionego roku wyniosłyby one miesięcznie 72,6 mln zł (z tego 3 mln zł w przypadku osób, które pobierały świadczenie uzupełniające w kwocie poniżej 250 zł i 69,6 mln zł w odniesieniu do osób z orzeczoną całkowitą niezdolnością do pracy i samodzielnej egzystencji, które go nie pobierały).

Informuję, że aktualnie w MRPiPS nie są prowadzone ani planowane prace mające na celu zmianę zasad ustalania wysokości świadczenia uzupełniającego dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
Maja Nowak
Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych
Sekretarz Stanu
/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/